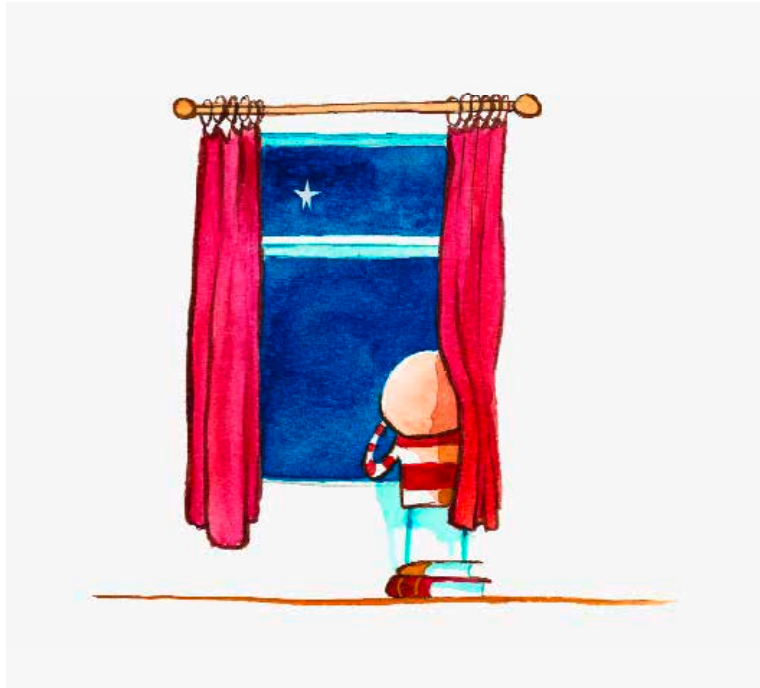

Una vegada hi havia un nen

i al nen li agradaven molt i molt les estrelles.

Cada nit el nen mirava les estrelles
des de la finestra

i desitjava tenir-ne una que fos tota seva.

Somiava en com l'estrella podria ser
la seva amiga. Jugarien a fet i amagar

i passejarien junts molta estona.

El nen va decidir que intentaria atrapar una estrella. Va pensar que el millor seria llevar-se molt d'hora al matí,

perquè llavors l'estrella estaria cansada de passar-se tota la nit al cel.

Així doncs, l'endemà es va posar en marxa quan va sortir el sol.

Però no va veure cap estrella enlloc. Va seure i va esperar que n'aparegués una.

Va esperar

i esperar...

i va dinar...

...i va esperar.

I havent sopat

va esperar una mica més.

Finalment, just abans
que el Sol se n'anés,
va veure una estrella.

El nen va intentar fer
un salt i agafar-la.

Però no podia saltar
prou enlaire.

Per tant, amb molt de compte,
es va enfil·lar dalt
de tot de l'arbre més
alt que va trobar.

Però encara no arribava
ni de bon tros a l'estrella.